

TẬP THƠ

VẼ

Donate

TỰA

Trong những tập thơ trước, tôi đã vẽ ra cho các bạn một bức tranh đầy cảm xúc với những con người rất thật, những chuyện tình rất thật nhưng cũng đầy tưởng tượng vượt ra không thời gian hiện tại. Thơ tôi, xem trọng nhạc điệu hơn niêm luật, nửa bình dân nửa bác học, nửa thanh nửa tục, nửa thâm trầm nửa hài hước, nửa quái dị nửa ngây thơ, nửa hiện đại nửa cổ kính, có những con người trần tục đủ ngành nghề, có thần tiên, có yêu ma, có anh hùng, có mỹ nhân, có nước mắt, có nụ cười, có chuyện hoang đường, có tin sốt dẻo và đủ thứ. Tôi bắt gặp tôi trong đây và rất vui nếu biết bạn bắt gặp bạn trong đây.

Với tập thơ mới với tên là “Vẽ”, tôi sẽ vẽ một bức tranh mới với mong muốn bước vào địa hạt siêu huyền, những con người/sự việc có thể là thực nhưng sẽ trở thành những hình siêu thực trong bức tranh ấy. Tất cả không còn cụ thể nữa. Tên tất cả bài thơ đều bắt đầu bằng chữ cái “H” viết tắt từ “Hình” cùng với số thứ tự. Ví dụ, H1 là bài thơ thứ nhất tượng trưng cho hình siêu thực 1. Tất cả mảnh ghép siêu thực tạo thành bức tranh siêu huyền mang tên “Vẽ”.

Rất mong các bạn đón nhận tập thơ “Vẽ”.

<http://ve.locnguyen.net>

Nguyễn Phước Lộc

2016-2019

MỤC LỤC

1. [H1](#)
2. [H2](#)
3. [H3](#)
4. [H4](#)
5. [H5](#)
6. [H6](#)
7. [H7](#)
8. [H8](#)
9. [H9](#)
10. [H10](#)
11. [H11](#)
12. [H12](#)
13. [H13](#)
14. [H14](#)
15. [H15](#)

16. [H16](#)
17. [H17](#)
18. [H18](#)
19. [H19](#)
20. [H20](#)
21. [H21](#)
22. [H22](#)
23. [H23](#)
24. [H24](#)
25. [H25](#)
26. [H26](#)
27. [H27](#)
28. [H28](#)
29. [H29](#)
30. [H30](#)
31. [H31](#)
32. [H32](#)
33. [H33](#)
34. [H34](#)
35. [H35](#)
36. [H36](#)
37. [H37](#)
38. [H38](#)
39. [H39](#)
40. [H40](#)
41. [H41](#)
42. [H42](#)
43. [H43](#)
44. [H44](#)
45. [H45](#)
46. [H46](#)
47. [H47](#)
48. [H48](#)
49. [H49](#)
50. [H50](#)
51. [H51](#)
52. [H52](#)
53. [H53](#)
54. [H54](#)
55. [H55](#)
56. [H56](#)
57. [H57](#)
58. [H58](#)
59. [H59](#)
60. [H60](#)
61. [H61](#)

- 62. [H62](#)
- 63. [H63](#)
- 64. [H64](#)
- 65. [H65](#)
- 66. [H66](#)
- 67. [H67](#)
- 68. [H68](#)

◊

H1

Hơi biển đã len vào trong gió cả
Sóng vỗ mạn thuyền sao lại ngả nghiêng
Anh hãy làm thơ và hãy rỏ diên
Em sẽ buộc chim bay vào cẳng ngỗng.

◊

H2

Lỡ tai vẫy gọi mời chào
Tâm hồn kiêu hãnh ngoại giao tuyệt vời
Ồ ba má! Tráng sĩ rồi!
Cầm cờ chạy tít rong chơi địa cầu.

◊

H3

Tám năm tỉ mỉ tỉ mỉ
Thêu thành câu chuyện thâm thì không tên
Trời cao gió lộng diều lên
Áo choàng hiệp khách vẫn phàn phật bay.

◊

H4

Nàng là hoa nở cây keo
Bỏ chàng khoa học đi theo tiếng tình
Hai lần dân chúng tôn vinh
Cuối cùng vẫn được trung trinh với đời.

◊

H5

Tháng năm biến đổi vô thường
Kẻ còn người mất, anh hùng đại gia
Minh quân biết chắc là quy luật
Truyền nhân vẫn có kẻ thật lòng.

◊

H6

Đại nhân nằm vống thở dài
Trong đầu phác họa lâu đài công nhân
Trời nam đã định, chưa đâu
Lá xanh đừng vội ngả màu thời gian.

◊

H7

Có chàng kịch sĩ là trùm
Gan lì hết sẩy xám hồn chịu chơi
Miệng to tròn tợ viên bi
Bên trong đựng thứ thuốc gì, chịu thua
Chàng nói rồi lại phân bua
Đẹp trai thì sẽ làm vua rất cừ.

◊

H8

Phu nhân hí hửng cười tươi
Chồng là vũ khí tuyệt vời đó nghe
Những lần đầu vật lăm le
Phu nhân cóc sợ ông nghề trạng nguyên
Thời gian mấy độ truân chuyên
Vẫn đây nghị lực với quyền biến mưu.

Nếu ý chí muôn dân đem tấc lòng phù trợ
Trời sẽ chiều, hiến pháp tỏa hào quang.

◊

H9

Vì chung tảo tợn buổi đầu
Thánh nhân đành phải quấy bầu non sông

Đá vàng kể chuyện thần long
Buồn vui thiên hạ trong lòng bàn tay.

◊

H10

Quyền mưu đến tận cùng cội rễ
Làm sao chia thịt cho thật đều
Trong lòng chất chứa bao nhiêu thứ
Cởi tròng nên mới được qua sông.

◊

H11

Mối thù chôn sống không cần trả
Không cần bá nghiệp để vì nhau
Đại ca hãy gắng thành vương đạo
Âm hồn bọn đệ sẽ siêu sinh.

◊

H12

Từ buổi cây thuê ôm chí lớn
Gậy gộc vùng lên đầu gươm đao
Tướng quân trót quên người cùng khổ
Dẫu thành hảo hán cũng như không.

◊

H13

Từ buổi mài gươm thề bóng nguyệt
Huyết tẩy mối thù của kiếp nô
Tướng phụ nhìn xa rồi bật khóc
Đại hiệp buông lòng với núi sông.

◊

H14

Dẫu được làm vương ta đếch chịu
Làm ma bất tử sẽ sướng hơn

Chuyện thật như đùa sao đỏ mắt
Một năm xương tăn với núi sông.

◊

H15

Rối bù sợi tóc đâm ngang
Mê trai nên phải cầm đàn tịch tang
Ông trời đãi ngộ hồng nhan
Thạch Sanh nhiều lắm xếp hàng đợi em.

◊

H16

Ừ thì trở lại bến sông
Vẫn màu hồ phách anh hùng lưu li
Bây giờ điện đóm lu bu
Trăng xưa còn đó, đèn dầu lại không.

-

(*) Họa thơ Xuân Sách - Chân Dung Nhà Văn.

◊

H17

Kèn cựa trong đời ở đâu cũng thế
Hành nhân lưu lạc đến phương nam
Hãy sống vì thơ say sưa bí tử
Ánh sáng trên đầu sẽ rực sắc phù sa.

-

(*) Họa thơ Xuân Sách - Chân Dung Nhà Văn.

◊

H18

Mây độ trắng tăn soi bóng nguyệt
Người còn lắm lỗi với thi ca
Cung đình chỉ thế mà thôi
Làm sao sao chứa nổi con voi to sù.

-

(*) Họa thơ Xuân Sách - Chân Dung Nhà Văn.

◊

H19

Anh vẫn lắm lời và hay xạo sự
Anh có thật là hoàng tử của em không?
Em đã chớp mắt thì đây xin chịu
Thế theo chuyện cổ mà tin tìn “tìn”.

◊

H20

“Đế mèn lưu lạc mười năm”
Đề o chuột gặm nỗi buồn riêng chung
Miền Tây sen vẫn đỏ hồng
Trăng thề rọi bãi cát vàng đảo hoang.

-

(*) Họa thơ Xuân Sách - Chân Dung Nhà Văn.

◊

H21

Nếu trách trăng xưa còn lỗ hện
Vài đường kiếm thuật múa cho khuây
Ồ kia một nhóm hay hay
Nhìn gương Đại Số mà ngây cả người.

◊

H22

Bên đông hồ chuyên xanh vờn mắt
Mộng thấy Đường thi hoa tuyết bay
Một đóa phù dung say sớm tối
Trăm năm chẳng đáng với một ngày.

◊

H23

Lá thư ngày trước chường lục thủy
Trời đất trao tay bỗng lạ lòng
Hốt nhiên cát bụi thương tiền kiếp
Em có còn nhớ đến anh không?

Em có còn nhớ đến anh không?
Chuyện cũ ngày xưa chớ bận lòng
Em lấy chồng đi anh cúng tặng

Ba ngàn quả núi chín con sông

Ba ngàn quả núi chín con sông
Hờ hững tình buồn nhẹ như không
Buổi ấy trăng đưa ngoài cửa sổ
Hãy cất dùm anh những chấn song
Ôi làn môi mộng đỏ!
Chạm vào sao buốt tận chân răng.

◊◊◊◊

H24

Cứ ngỡ mười năm trôi chóng mặt
Đá sỏi hồn nhiên hát vỡ lòng
Kiếm pháp bật ra thành quái dị
Không ngờ lại thẳng biến thành coong ⁽¹⁾.

-

(1) Theo phép gõ chữ tiếng Việt TELEX, gõ hai chữ “oo” sẽ thành chữ “ô”.

◊◊◊◊

H25

Thơ hay, cảnh đẹp, người xanh
Cả ba cái ấy quện thành bông bong
Và thêm đỏ choét môi hồng
Nụ cười tươi tắn hớp hồn trai tơ.

◊◊◊◊

H26

(Ngó - Tặng Hồng Tường).

Hỡi Bầy Bạ, hãy cùng ta rong ruổi
Đi dưới trăng và bóp vú non cao
Những dung tục, những tầm thường ma mị
Kết cho thành
nhiễm sắc thể hai mươi tư. ⁽¹⁾

Hỡi Hoang Tường, hãy cùng ta say tíu
Chạy đất bằng mà cứ ngỡ trên mây
Những zíc zắc đường tình năm bảy lối
Kiến cảnh đa mọc cánh hóa chuồn chuồn. ⁽²⁾

Hỡi Mộng Mơ, hãy cùng ta ước hẹn
Ngàn năm mới lạ chuyện thần tiên

Ta sẽ phong em làm vương hậu
Em hãy bằng lòng để... trị vì anh.

-

- (1) Cặp nhiễm sắc thể 24 là ý tưởng trong bộ phim Doom bởi đạo diễn Andrzej Bartkowiak.
(2) “Con kiến mà leo cành đa. Leo phải cành cộc leo ra leo vào...” - Ca dao Việt Nam.

◊

H27

(Chịu - Tặng Mai Hân).

- Chúa dụ rằng hãy vào nước Chúa
Những thiên thần có cánh thích bay
- Tôi chỉ thương những âm hồn bất tử
Con lạc đà vạm vỡ trường chinh.

- Chúa dụ rằng cô nàng xinh đẹp
Những dịu dàng xỏ chỉ luôn kim ⁽¹⁾
- Nếu bốn phương không còn phù trợ
Lấy gì mặc cả để cưới nàng?

- Chúa bức mình, người hãy vào đạo
Nghiệp chướng anh hùng ta rửa sạch cho
- Nếu tấm lòng đông bằng biển cả
Làm thánh nhân uống rượu với ngài.

-

- (1) Có bài dân ca Quan Họ “Se Chỉ Luôn Kim”.

◊

H28

Cái khăn chít quàng mấy quàng
Trên đầu đội cả một vàng khổ lao
Bồng bay đen đỏ cuộc đời
N như trắng đáy nước vỡ rồi lại vuông
Nói cười cạn chén rượu sông
Người đi để lại nỗi buồn không lưu. ⁽¹⁾

-

- (1) Có điệu “Lưu Không” trong nghệ thuật Chèo.

◊

H29

(Ngộ - Tặng chị Xuân Phương).

Một chiếc bè lau thả bao điều mộng寐

Người đứng nhìn trai gái hát giao hoan
Người xuôi dòng rồi ngược về cổ tích
Gởi đôi hải vạn dặm tặng trần gian.

-

(*) Tôi gặp nàng Xuân Phương một nơi có bức tranh vẽ Đạt Ma Tổ Sư với chữ “Ngộ”. Nàng dí dỏm bảo rằng là ngộ nghĩnh.

○○◇○○

H30

(Bóp kèn inh inh).

Bóng trắng trông rất lập lờ
Bóng ai ma mị như vờ vợ ta

Đứ đừ điệp ảnh vờn hoa
Nàng yêu nữ khoái bỏ bùa hồ li
Hồ li cùng với hồ li
Nàng đem cược cả viên bi của chàng
Xoay bao na niệm vô vắn
Cái vòng ru đủ mười ngàn chiêm bao.

Trố hai con mắt thì thao:
Nàng vui quên mấy kiếp nào đã qua.

Người gần, còn chẳng bao xa
Trăm con nước cũ trắng tà rồi ren
Hoàng thành cửa đóng không then
Anh là điệu thủ bóp kèn inh inh.

-

(*) Ngày xưa có nàng Hồng Điệp, xinh cực. Nhà nàng không xa, bên cây cầu Hoàng Diệu. Tôi theo nàng mỗi lần đi học về, áo trắng nàng bay rộn ràng mê li, lẫn trong giấc mơ.

(**) Có trò chơi đánh bạc Roulette.

○○◇○○

H31

(Ca tụng - Tặng hai chị Mộng Thu và Thu Thủy).

Tiên nữ xuống trần sao ngần ngại
Thôi thế trần gian đã có hường
Tùng Linh đóng cửa nằm ôm sách
Nhốt nàng thần nữ với văn chương.

Tình thơ đành giấu thôi chị ạ
Nghệ sĩ giàu to nhưng lại buồn
Ta nhớ ngày xưa rằng có viết
Sao mình mắc phải chuyện đèo truông.

-

(*) Nàng nghệ sĩ Mộng Thu mặc áo hường rất đẹp, bên hồ xanh biếc mờ ảo chuyện liêu trai. Nàng ấy bảo rằng nghệ sĩ thì nghèo nhưng giàu tình thơ.

(**) Nàng nghệ sĩ Thu Thủy ngâm bài thơ “[Ư Thôi Em Đã Lấy Chồng](#)” khiến tôi ngây ngất. Trong bài thơ có những câu “Ư thôi nắng chả còn tuôn. Cây quên hót lẻo bên trườn nhớ đèo”.

◊◊◊◊

H32

I - *Đường Thi tân thời.* (*)

(Tặng Minh Hậu).

Trường Giang nước chảy chập chùng
Có con thuyền nhỏ bập bùng xuống lên
Cái hoa hờ cánh tên hên
Thẹn thùng chưa quán cái mèn Ki Ni ⁽¹⁾.

II - *Đường Thi vạn nẻo.* (**)

(Tặng Mỹến).

Ta bước Đường thi rong vạn nẻo
Mà lâu Hoàng Hạc thấy khắp nơi
Tiên tử ngày xưa đi mất biệt
Thổi phù sông lớn đổ vào thơ.

III - *Đường Thi dị khách.*

(Tặng Nguyên).

Ta nhớ “Ba sơn” chuyện “vũ thi” ⁽²⁾
Cùng em ngồi hát giữa mưa rơi ⁽³⁾
Hùng phong chưa tắt, người đã khóc
Thì thôi ta kể chuyện thần tiên:

Hán Vũ Tàn Vương không nghe được ⁽⁴⁾

Lý Hạ buồn tình cõi giao long
Xà thần ngủ ngáy nơi hoang địa
Động lòng Bồ Tát độ nhân gian.

-

(*) Nàng mặc chiếc áo vàng rất đẹp, để hở những khoảng trời trắng trẻo xinh tươi. Phóng tác từ bài thơ “Nam Hành Biệt Đệ” của Vi Thừa Khánh.

(**) Từ bài thơ “Hoàng Hạc Lâu Tống Mạnh Hạo Nhiên Chi Quảng Lăng” của Lý Bạch.

(1) Còn là áo tắm bikini.

(2) “Khước thoại Ba sơn dạ vũ thi” - Thơ Lý Thương Ẩn.

(3) “Cùng em nhắc lại chuyện xưa sau” - Thơ Lưu Trọng Lư.

(4) “Hán Vũ Tàn Vương thỉnh bất đắc” - Thơ Lý Hạ.

◊◊◊◊

H33

(Thời gian 2 - Tặng chị Xuân Phương).

Bài thơ em viết
Vào thời cổ tích
Không gian biệt lệ
Thời gian bất dịch

Quá khứ vị lai
Cũng là hiện tại
Vẫn trong tư tưởng
Để người chiêm bái

Nào ai nói hết
Không gian giả tượng
Thời gian cũng không
Sương mây Đà Lạt
Chỉ là mộng tượng

Triết gia tự cổ
Học giả cận lai
Cho rằng thời gian
Dòng sông khúc khuỷu
Khi nhanh khi chậm
Khi vơi khi đầy
Đôi khi rẽ nhánh
Nào ai ngờ tới
Chỉ là không thời
Vì chung hữu pháp

Nếu ta già đi
Là đang trẻ mãi.

-

(*) Nàng Xuân Phương hỏi tôi hai bài thơ về Đà Lạt “[Chùm hoa Đà Lạt](#)” và “[Đà Lạt ký I \(Sương mây Đà Lạt\)](#)” được sáng tác vào khoảng thời gian nào. Tôi trả lời bằng bài thơ này. Trước đây tôi cũng sáng tác một bài thơ có tựa “[Thời gian](#)”.

◊◊◊

H34

(Cuộc đời như một bài thơ - Tặng nghệ sĩ Ngô Đình Long).

I.

Cuộc đời như một bài thơ
Viết xong chẳng muốn bao giờ đặt tên
Ngâm nga vãn điệu xuống lên
Hiểu ra thì đã chênh vênh một đời.

II.

Nàng hãy vì ta cạn chén này

Cuộc đời có tỉnh sẽ có say
Mười năm sau nữa ta sẽ chết
Nàng hãy vui ta ở gốc cây

Rồi tưới bài thơ li rượu hảo
Có chàng thi sĩ nhớ thương ai
Ừ thế mười năm như giấc mộng
Ước gì say chết được đêm nay.

◊◊◊◊

H35

(Hóa - Thương tặng Bích Ngọc).

(Thể hiện: NSUT Mộng Thu)

Nỗi nhớ có tay mà ngóng lắm
Đợi hoài nước mắt nhỏ thành mưa
Nếu như hôm ấy mình đừng nín⁽¹⁾
Thì người đâu thể lên vào mơ

Người trộm hồn ta mà không biết
Đề mình mơ mãi bạch đầu ngâm⁽²⁾
Tướng quân bỗng hóa thành nhi nữ
Một mảnh trăng vàng chị hóa em.

Người hong áo lụa thơm nắng mới
Vợ chồng nóng hổi buổi yêu nhau
Ô hay ngực chị ôi mềm mại
Mà sao ngọt lịm đến tê đầu...

-

(1) Nàng hơi lớn tuổi hơn tôi nhưng xinh lắm, lần đầu nín tôi đi mà không hiểu sao tôi chưa chịu, sau lại chịu, thật là ngốc. Bài thơ này viết lúc nàng xa tôi.

(2) “Mỹ nhân tự cổ như danh tướng. Bất hứa nhân gian kiến bạch đầu” - Cổ Thi.

◊◊◊◊

H36

(Thơ tình muôn thuở - Thương tặng Bích Ngọc).

Mười năm thơ mãi đi tìm
Cuối cùng lại được mối tình với em
Nếu trăng còn tỏ ngọn đèn
Để anh tìm lại cái thềm thuở xưa
Anh thường thích nói thơ vui
Tận cùng chót lưỡi vẫn lời thiết tha.

◊

H37

(*Cô giáo và cô chủ - Thương tặng Bích Ngọc*).

Đêm về nhộng thành trăng
Bay tọt vào cổ tích
Nắng chiều đừng xê dịch
Hoàng hôn chạy tung tăng.

Thi nhân về với cỏ
Thơ bỏ lại bên trời
Nắng vàng đi trốn biệt ⁽¹⁾
Sao lóe lại làn môi

Anh hùng về với cỏ
Kiếm gác chếch trên đồi
Mở tay nhìn phong nguyệt
Nụ cười vương trên môi.

Tịch dương là hữu hạn
Vì lòng người nên hảo
Nếu đời còn Lý Bạch
Người đẹp mãi đôi mươi

Em chỗ nào cũng đẹp
Cái bụng tròn ong béo
Mặt hoa còn da phấn
Ngực - hai tay không vừa

Miệng chua pha thêm ngọt
Chan chất lại thành ngon
Xúng xính mỗi lần gặp
Thơm hai lần cô chủ

Cô chủ là dưa hấu
Xanh vỏ nhưng đỏ lòng
Dễ lay tình xúc động
Mà cười nói như không.

Ta một đời khổ luyện
Mài sắt để thành kim
Hơ vàng trong lửa nóng
Dầm buốt một vầng trăng

Nàng cười xinh như mộng
Mộng đẹp thế là cùng.

-
(*) Cảm tác từ bài thơ “Đăng Lạc Du Nguyên” (登樂遊原) của Lý Thương Ẩn: “向晚意不適，驅車登古原。夕陽無限好，只是近黃昏。” Phiên âm: “Hương vãn ý bất thích, Khu xa đăng cổ nguyên. Tịch dương vô hạn hảo, Chi thị cận hoàng hôn.”

(1) Nàng dọa trốn bỏ tôi.

◊◊◊◊

H38

(Tặng Nhã).

Chàng đi gồng gánh nợ giang hồ
Đặc sản xoay tìm ở nơi mô?
Đặc công hụn hụn là quái xế
Trao cả người dung một đóa hồng.

◊◊◊◊

H39

(Tặng Kim Thoa).

Nàng vẫn thích bài tình anh bán chiếu
Nên mấy độ phong trần vẫn cứ cải lương
Chiếc thoa vàng đánh rơi nơi đáy bể
Gọi Trà Ôn thì...
người mãi hát với ngã bảy bờ sông.

◊◊◊◊

H40

(Tặng Kim Long).

Anh hỏi sao em còn bé bỏng
Ứ ừ toàn diện cứ đầy ra
Vì nắng âm u đường không trơn trượt
Vì đi giữ trẻ hộ càng to.

◊◊◊◊

H41

(Tặng Yến Nga).

Nàng nhuộm mưa tháng tám bằng màu đen kịt
Bàn tay cào xước mặt đàn ông
Người tình không đến ⁽¹⁾ mình lại đến
Bứt sợi tóc rồi gọi bóng bang.

-

(1) Có bài hát “Người Tình Không Đến” của nhạc sĩ Thượng Ngàn (Ngân Giang).

◊

H42

(Tặng Quốc Anh).

Chàng mở trần gian bán muốn ham
Bán luôn những chuyện rất thích làm
Bốn phương khách lạ trầm trồ lạ
Vì bán nụ cười ai cũng mua.

◊

H43

(Tặng Ngân).

Hôm qua người kể chuyện rất rõ ⁽¹⁾
Mà giờ mây nước chảy lô bô
Hai con cà cuống trồng cây chuối
Thì ra 69 đánh lô tô.

-

(1) Điên rồ và “professional” (chuyên nghiệp, nhà nghề - tiếng Anh).

◊

H44

(Chiếc lá hồng - Tặng Hồng Diệp).

(Thể hiện: NSUT Mộng Thu)

Quá hai mươi năm nàng không còn đợi
Chiếc lá hồng hàng xóm chạy mất “tiu”
Chuyện tưởng là quên nhưng không còn cũ
Mới gặp rồi nàng vẫn đẹp như xưa

Quá hai mươi năm nhưng trời còn chịu
Cho ta gặp nàng đánh đố với thời gian
Áo nàng hồng xanh màu xanh lục ngọc
Đứng bên này cách trở một dòng sông

Nàng vẫn đứng trời riêng không đụng độ
Mái tóc dài ngời chải với yêu tình
Như lữ khách độc hành nơi góc biển
Ngắm trăng tàn rồi không nhớ bình minh.

-

(*) Thi sĩ Tần Đà có bài thơ “Gió Thu”.

(**) NSUT Mộng Thu đề tựa bài thơ là “Chiếc lá hồng”.

◊

H45

(Tặng Chiêu Anh).

Một đêm hiệp khách

Cầm theo đôi mắt

Mà quên gương mặt:

- “Hỏi tiên sinh y thuật kinh thiên hạ

Tái tạo người xưa nét thân quen”.

Tiên sinh ngần nhìn trăng rơi cuối phố:

- “Tướng quân bị bệnh nhờ người chữa

Thì ra vấp phải khối tình xưa”.

-

(*) Nhạc sĩ Ngân Giang có bài hát “Đôi Mắt Người Xưa”.

◊

H46

(Tặng nhà thơ Hải Thụy và NSUT Mộng Thu).

Chưa biết hoa niên đã bạc đầu ⁽¹⁾

Tình đem lưu luyến gởi chiêm bao

Hàng Châu, hàng ngọc, hàng quán xá ⁽²⁾

Một đời tròn bắt với nàng thơ.

Quá tuổi hoa niên lại thờ dài

Ngắt đóa phù dung xem phượng đồ

Mà chưa tỏ

Thơ nở trong lòng nhưng mọc ở đâu?

-

(1) Họa thơ Xuân Sách - Chân Dung Nhà Văn.

(2) Hàng Châu rất đẹp, thơ cũng đẹp như châu ngọc.

◊

H47

(Quà tặng là thơ - Tặng chị em nhà Thiếu Nữ).

Chị em nhà Thiếu Nữ

Bán thiên y ⁽¹⁾

Vẫn còn hờ

Những quầng mê si.

Chị em nhà Thiếu Nữ

Chặn đường hỏi nhỏ:

- Anh hãy tặng chúng em điều chi quý nhất
- Đáp rằng:
- Anh chỉ còn bài thơ thề hẹn với quỳnh thân

Ngày đá thành vàng, hãy mang đi rao bán
Đất dề ra chợ
Bảo rằng kiếp trước đã thành tiên.

-

(1) Các nàng mở cửa hàng bán quần áo.

◊◊◊◊

H48

(Dị lạ).

Em cửi trường gọi quỳnh thân núp vía
Mặc váy vào trời đất cũng lung lay
Tuổi học trò hồn nhiên trang giấy tỏ
Bùn bàn tay lại thấy tiếng tao mày.

◊◊◊◊

H49

(Đù đủ đù).

Dạo này đặng ấy có đù không?
Đù ư?
Là đù đủ đù đó!

À!

Tớ đợi cây cờ rung trong gió
Trăng sáng bết giường mới viết ra.

◊◊◊◊

H50

(Làm quen).

Mùa thu bay vồng bay vòng
Con ong bắt gặp đóa hồng làm quen
Mùa thu bỗng nhớ lại quên
Đem bao thơ mộng để đền đáng hoa.

◊◊◊◊

H51

(Cảm tác hoa khế - Tặng nhà thơ Vũ Thụy và nghệ sĩ Mộng Thu).

Nếu chim thần không còn đến nữa ⁽¹⁾
Thì bóng quỷ cầm thơ trả lại nhân gian
Thơ hóa thành vàng, vàng tan trong nhân thế
Mây trắng ngang trời anh dệt túi huyền không.

-

(*) (1) Cảm tác từ bài thơ “Hoa Khế” của nhà thơ Vũ Thụy, nghệ sĩ Mộng Thu diễn ngâm (<https://www.facebook.com/mong.thu.526/videos/2187857764775897>).

◊◊◊◊

H52

(Nhà nàng - Tặng nhà thơ Vũ Hoàng Mai).

Nhà nàng có cái ao xanh
Hai con cá nhảy đớp nhảm bóng hoa
Nhà nàng nuôi một con cà
Trắng đêm đến tận canh ba mới xìm.

◊◊◊◊

H53

(Giọt nước - Thương tặng Nghệ sĩ Hoa Hậu Kim Thoa).

Buổi ấy nghe nàng hát
Giọt nước rơi không tàn ⁽¹⁾
Chảy vào trong huyết quản
Khuyếch thành ánh trắng tan

Nàng ơi sao biết được
Anh chẳng chịu làm thơ
Thanh tục đường trăm ngã
Đợi mãi đến bây giờ
Nàng xinh như nắng mộng
Chắc gì chịu nằm mơ?

Buổi ấy nghe nàng hát
Nghe mãi đến bây giờ
Đường tan trong mắt đỏ
Áo lẫn màu thơm tho

Hái chùm hoa điên điển ⁽²⁾
Hiệp khách ngược nhìn trời ⁽³⁾
Bài thơ chưa tàn khuyết
Tặng nàng để mua vui

Bolero nàng hát
Tình tự vẫn chưa phai
Thời gian tuôn nghịch chuyển
Chẳng lẽ mình đã yêu?

-

- (1) Từ chương trình TVStar.
- (2) Từ bài hát “Lời Ru Của Đất” của nhạc sĩ Bảo Phúc.
- (3) Đại hiệp Đinh Điền trong tác phẩm “Liên Thành Quyết” của tác gia Kim Dung.

◊

H54

Anh muốn thu cả bầu... thương nhớ ⁽¹⁾
Trên môi hồng người đẹp của quanh năm
Con cá trên sông ⁽²⁾ vào phòng lời lá
Trả bằng gì? Đất lắm người ơi. ⁽³⁾

-

- (1) Hải hước.
- (2) “Con cá trên sông, cây trồng trên bãi...” - Khúc Hát Sông Quê. Nhạc: Nguyễn Trọng Tạo, thơ: Lê Huy Mậu.
- (3) Ngụ ý trả bằng tự do.

◊

H55

(Tài tử giai nhân).

Thời gian đi không trở lại bao giờ
Thị nhân đừng hỏi
Đừng buồn
Tài tử giai nhân trong hình
Hai mươi năm trước ái tình nhiệt hạch
Hai mươi năm sau đá vàng cổ tích.

Chạnh lòng chim én gọi vàng bay
Thơ ngậm nơi mồm kéo sợi phim quay
Tài tử giai nhân nói cười khúc khích.

◊

H56

(Tình tình tang tang - Tặng Phương Lý).

1.
Anh hứa sẽ đắp thơ làm tổ ấm
Nàng có về nằm cạnh nai tơ
Nếu nói điều ông trời sẽ phạt
Nàng chớ mà gạt gẫm trai tơ.

2.

Có mỗi tình chớm nở
Nơi mùa xuân vàng rượm
Nàng uơm đôi kính cận
Nhìn chàng đến mân mê.

3.

Dòng kênh nửa đục nửa trong
Nên chi giếng cổ bênh bông súng hoa ⁽¹⁾
Niềm tin thấp lửa quê nhà
Người yêu hãy đợi anh vài ba hôm.

-

(1) Hình nàng chụp cái giếng cổ có hoa súng bên dòng kênh.

◊◊◊◊

H57

(Duyên kiếp - Tặng Hải Yến).

1.

Duyên kiếp ba sinh nào ai ngờ tới
Nàng đến rồi cởi áo cuốn thành mây
Anh lóng ngóng trời thơ và biển hện
Bán cho nàng nửa mảnh tình say

Nửa mảnh kia anh thề cho em tuốt
Đợi khi nào răng khênh cắn quanh năm
Nón người thương che thơ vào bóng tối
Múc cho đầy biển bắc với trời nam.

2.

Mới đó mà người đã vội quên
Lòng khách đa tình ngu ngơ lắm
Em đã nói cùng anh về Bắc Kạn
Nắng sớm nương chiều liệu có chênh vênh

Nếu tặng anh món quà quá lớn
Mười bảy năm đã đủ một kiếp người
Anh chỉ sợ em sớm thành góa phụ
Nên chắc gì em đã chịu bên anh

Em đã tặng anh một món quà lớn
Ngồi bên nhau nghe tim đập rộn ràng...

◊◊◊◊

H58

(Hiệp nữ - Tặng Hoàng Châu).

Đội chùm hoa phượng vĩ
Nàng là nữ thần hoa
Hong Phất tìm Lý Tịnh
Có hết một đêm dài?

Đội chùm hoa phượng vĩ
Hiệp nữ tìm trung nhân
Ở trong lòng trai trẻ
Ngọc ngà một tấm thân. ⁽¹⁾

-

(1) “Ngàn dặm tuốt gươm trần. Kể gì một tấm thân. Đã qua chơi đất Ngụy. Không phụ Tín Lăng Quân” - Thơ khuyết danh.

◊◊◊

H59

(Đồng thuyền - Tặng Nguyễn Thị Tú).

Đồng thuyền sang bến mộng
Thiệt tha những buổi đầu
Chèo thuyền trong sóng dữ
Có chịu chết vì nhau?

◊◊◊

H60

(Ấm ức - Tặng Lê Quyên).

Chiêm bao chợt gặp người trong mộng
Hát một bài rồi lặng lẽ bỏ đi
Trai tơ mắt nhìn theo ấm ức
Chưa hôn nàng thì vẫn chưa phê!

◊◊◊

H61

(Tặng Hoàng Hải My).

Người bảo cùng tôi xây bến mộng
Ừ thì thương nhớ sẽ thành yêu ⁽¹⁾
Đường cong sóng vỗ sáng đêm khêu ⁽¹⁾
Cái cau mày cũng thành câu chọt chọt... ⁽¹⁾

-

(1) Giễu yêu.

◊◊◊◊

H62

(*Đẹp đôi - Tặng Vi Châu và Quốc Thắng*).

Tài tử giai nhân ôm chắc nẹp
Phượng tím bên trời vẫn đẹp đôi
Thiên thần bay quần tình xanh mãi
“Chuyến xe về chắc phải đưa nôi”. ⁽¹⁾

-

(1) Bài hát “Những chuyến xe trong cuộc đời” của Hoài Linh, ca sĩ Vi Châu thể hiện.

◊◊◊◊

H63

Tết này vui lắm chị ơi
Em ngồi đếm những nụ cười đong đưa ⁽¹⁾
Nhìn mình sao rất mộng mơ
Hay vì chị đã ban cho dậy thì ⁽²⁾
Dậy thì là dậy thì ơi ⁽³⁾
Biết ai chịu dạy bầu trời ⁽⁴⁾ ra sao?

-

(1) “Ngồi buồn đếm những biệt ly. Người đi, theo bóng người đi nhạt nhoà. Thế mà hoa, thế mà hoa. Ngày xưa cứ nở như là vì anh!” - Thơ Nguyễn Sĩ Đại trong tập thơ “Trái Tim Người Lính”.

(2) Dậy thì và lúc thức dậy.

(3) “Người về ở với trúc mai. Con thuyền gởi bãi đợi ai trên lầu. Thơ nhàn bầu rượu cần câu. Mà dầy dứt tận đâu đâu tắc lòng. Thoát vòng xiêm áo bụi trần. Câu thơ sao cứ xoay vần người ơi. Thế thời là thế thời ơi. Sao giấy vò mãi một đời người thơ...”. (Tôi không nhớ nổi tên tác giả).

(4) Giầu yêu.

◊◊◊◊

H64

(*Tặng chị Bùi Kim Hường*).

Quán không tên em gọi bằng quán cỏ
Vướng vào người tơ tóc nhủi vào tim
Em lê ra thành bài thơ diễm lệ
Vỗ lên trời hóa một cánh chim.

-

(*) Bài thơ này được cảm tác từ bài thơ “Quán Không Tên” của nhà thơ Bùi Kim Hường.

◊◊◊◊

H65

(*Siêu tướng 2 - Tặng chị Nhật Yên*).

Mời em cạn hết chén này
Quay nghiêng làm đổ một dây tơ tình
Con say cột lấy chúng mình
Em xinh hết ý, anh thành thích tim.

Ồ ồ vóc dáng thướt tha
Không ngờ rượu cũng cho ta phê người.

-

(*) Bài thơ cảm tác từ hình nàng chụp một chai rượu đổ nghiêng, váng rượu đổ tạo mơ hồ thành hình một người mẫu cá tính và tất nhiên rất đẹp (tương tượng vậy thôi).

◊◊◊

H66

(Chuyện nàng Phương Lý - Tặng Phương Lý).

Phương Lý là nụ hồng
Đợi cuộc tình trăm năm
Viết văn chờ chàng đến
Chàng đến nơi cửa phòng
Phương Lý tình hơi dỗi
Sao chẳng chịu đẩy vào
Nếu tình còn ấm ớ
Em giết anh bằng thơ
Rồi bỏ bùa trai trẻ
Cũng bằng tình tứ thơ

Có một nàng Phương Lý
Thương hiệu là vô song
Một đóa hồng diễm lệ
Bạn có mê nàng không?
Tôi thì không biết nữa
Chỉ thấy đất tù mù
Trời không còn trăng sáng
Chim hót rất ngơ ngu
Vì có nàng Phương Lý
Đã vẽ lại bầu trời
Bằng thơ tình bùa ngãi...

◊◊◊

H67

(Tặng Trần Phương Thanh và Thiên Hà).

Hoa cải vàng cải lầy với đồng xanh
Nàng trong đó chòng chành một giọt nắng ⁽¹⁾
Dế kêu vang trời, anh thì bắng nhắng ⁽²⁾

Về đi thôi, em cởi áo cho nhìn. ⁽¹⁾

-

(1) Hai nàng: một người chụp hình tặng ngời trong cánh đồng xanh, một người hát tặng có nốt ruồi ở ngực.

(2) Cách chơi chữ hài hước: “dê kêu” và “bắn nhẩn tin”.

◊◊◊◊

H68

(Giao duyên - Tặng nghệ sĩ nhà thơ Mã Độc Hành và nhà thơ Nguyễn Thánh Ngã).

Thánh nhân buông ánh trắng tà
Sư ông nuốt trọn, đại ca ngã cười
Thi nhân thổi một làn hơi
Anh hùng trải chiếu giữa đời hát ru

Bắt ngang người đẹp cạo đầu
Tóc tơ kết mối tình đầu giao duyên.

◊◊◊◊

Last updated April 2019